

GLASILO VAISNAVSKE VJERSKE ZAJEDNICE ZAGREB

Gaura-Nitai Times

broj **165**

Zagreb, **02.05.2004.**

Nrsimha Caturdasi ki Jaya!

• pripremio Mohana das

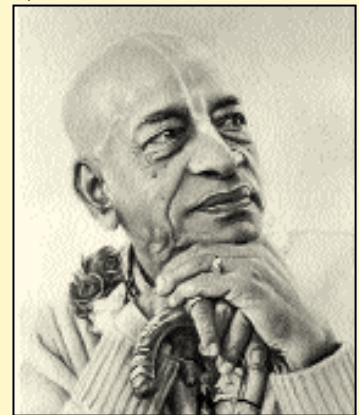

U sumrak, na radost svih (pobožnih) živih bića u univerzumu i na žalost onih drugih pojavila se najstrašnija Krišnina inkarnacija. On, najveći i najmoćniji zaštitnik bhakta, kojemu bhakte svaki dan upućuju molitve i pjesme. Da, to je predivni Gospodin Nrsimhadeva. Gospodin čije je tijelo bilo ljudsko a glava lavlja došao je, naravno, da bi kao i uvijek rasteretio svijet demona i zaštitio bhakte. Kako je bio jako žestok prema demonima, tako je bio i jako milostiv prema bhaktama; pokazavši to na primjeru Prahlada Maharaja. Inače Prahlad Maharaj koji je jedan od najvećih bhakta Gospodina, pokazao je svojim ponajmanje mnogo zadivljujućih stvari koje su jako bitne za naš duhovni život; ali najbitnija za nas članove Iskcon-a je kako se može propovijedati uvijek bez obzira na vrijeme; mjesto i okolnosti. Prahlad je usto i bhakta koji je najbolje provodio smaranam (jedan od 9 procesa predanog služenja) sjećanje na Krsnu. Gospodin koji je bio izuzetno zastrašujući zbog Njegovih ljutih očiju, koje su podsjećale na rastopljeno zlato, zbog Njegove blistave grive, koja je Njegovo lice činila još većim, zbog Njegovih smrtonosnih zuba i zbog Njegovog poput britve oštrog jezika, koji se pokretao kao mač u dvoboju. Njegove uši su bile uzdignute i nepokretne, a Njegove nosnice i rastvorena usta su izgledali kao planinske pećine. Njegove strašne ralje su bile raširene, a čitavo Njegovo tijelo je dodirivalo nebo. Vrat mu je bio veoma kratak i širok, prsa široka, struk uzak, a dlake na tijelu bijele poput mjesječevih zraka. Njegove ruke, koje su podsjećale na krila vojske, širile se se u svim pravcima dok je ubijao demone, nitkove i ateiste Svojom školjkom, diskom, toljagom, lotosom i drugim oružjem.

Nakon što je ubio kralja demona Hiranyakasipu-a polubogovi su željeli doći do njega da mu se zahvale, ali on je bio izuzetno ugra (ljutog) raspoloženja i tjerao je sve od sebe te mu nitko nije mogao prići. Nakon toga su svi pozvali Prahlad Maharaja i čim je on došao u blizinu Gospodina, On se smirio i uzeo Prahlada te ga posjeo sebi na koljeno, pokazujući svima da nitko ne može prići Gospodinu bez devocije. Zato na ovaj povijesni dan mi slavimo njegovo Gospodstvo Nrsimhadeva, ali i njegovog predivnog bhaktu Prahlada Maharaja.

Bhagavan Nrsimhadeva ki?? Jay!!
Prahlada Maharaja ki?? Jay!!

Međunarodno društvo za
svjesnost Krišne - ISKCON

Osnivač - Acarya: Njegova
Božanska Milost A.C.

Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Odgovorni urednik:

Boris Zgrablić

091/1712-792 <boris.zgrablic@vip.hr>

Suradnici:

Akrura dasa, Satyasanda dasa,
Vijaya Vighraha dasa, bh. Saša
Momić, bh. Mario Marijanović,
Kamala dd, Kalakanthi dasi,
Ayodhya Deva das, Keli Manjari
dasi, bhn. Kosjenka Arežina, bhn.
Olja Jurlina, bhn. Sandra Milašinčić

Lektura: Igor Zgrablić

DTP: Boris Zgrablić

Tisak: Vladimir Zgrablić

Kontakt adresa:

II. Bizek 36, 10000 Zagreb
tel.: 01/349-2468

Web stranice:

www.vvz.hr
www.iskcon.hr
www.saranagati-HR.net

Svi objavljeni tekstovi ne odražavaju nužno
stav uredništva, tj. uredništvo se ne mora u
svakom pojedinom slučaju slagati sa
autorovim pogledom na temu o kojoj piše.

• pripremio Krišna das

Razgovor sa Sridhar Swamijem kod Bhalade Prabhua 2001. godine

Pitanje: Postoji mišljenje da na našem putu prema Krsni trebamo proći kroz bolan proces pročišćenja. Drugi kažu da to nije potrebno?

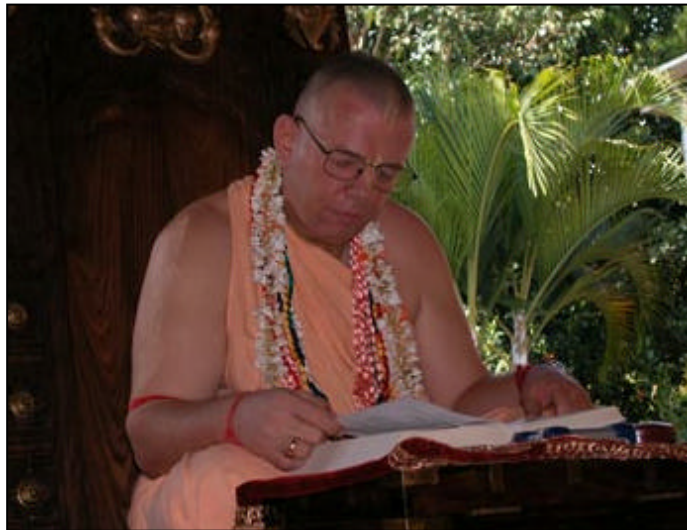
Sridhar Swami: Bez patnje nema dobitka (No pain, no gain.) Naša prirodna sklonost u ovom materijalnom svijetu je da ispunimo svoje materijalne želje. Da bi postala svjesna Krsne, osoba mora postati oslobođena želje za ljepotom, bogatstvom, dobrim rođenjem itd. Otkrio sam moderni izum koji zorno ilustrira tu poantu. Slušajte pažljivo. (Skida sat sa čičkom). Ne mora biti bolno, ali pošto smo vezani, je bolno. Za oslobođene duše nije bolno. Nije bolno za ljude koji su odrasli u toj kulturi.

Bio je jednom jedan veliki kršćanin. Zvao se sveti Franjo Asiški. Mislim da je svatko čuo za njega. On je bio sveta osoba. Uvijek je bio bolestan. Ali, zapravo molio se Gospodinu da mu zadrži bolest. I u našoj liniji postoji takav primjer. Njezino ime je Draupadi. Ona je rekla: "Neka bijede dolaze ponovno i ponovno." Ona je bila kraljevska dama i to joj uopće nije bilo potrebno. Bila je najljepša žena u cijelom kraljevstvu. Imala je divan porodični život, naslijedila je neograničeno bogatstvo, imala je 3 mercedesa i 2 Porchea, ali je mislila je bolje da je živi jednostavno i tolerira bijede materijalnog svijeta i moli Boga za Njegovu milost.

Bhaktisiddhanta Sarasvati je dozvolio u kirtanu samo mridangu i karatale. Prabhupada je uveo harmonijum jer je znao da smo senzualne zvijeri i da ne podnosimo bol baš najbolje. Vidio sam danas mnoge jadne ljude u Hrvatskoj u šetnji. Ako je to siromašno, ne znam kako opisati Ruandu i Bangladeš. Ovdje ljudi imaju par automobila, mjesto za stanovati, TV i tanjure pune hrane. Nama je dobro. Da moramo stvarno iskusiti patnju, mnogi od nas bi zaplakali. Mi ne znamo što je duhovni život. Kada se od nas traži da napravimo malo strogosti, oglasi se alarm u našoj glavi. "Oh, to je strašno, oh, ja patim, nema intoksikacije, o moj Bože, nema seksa, kako ću živjeti?" Sve što mogu reći je da Krsna poznaje vaše srce. Pokušajte što bolje možete slijediti Njegovog čistog bhaktu. Ako ne možete to učiniti, nema veze, barem pokušavate,

nitko vas neće ubiti. Samo pokušajte biti malo ponizni.

Živio sam u Indiji više od 28 godina. Bio sam u raznim zajednicama, ne ISKCON zajednicama, nego običnim zajednicama. Plus toga, imajte na umu da je moderna Indija u daleko užasnijem stanju nego prije 100 godina. U takvim zajednicama, teže je prekriti regulativne principe nego što je za nas slijediti te principe. Oni ne mogu zamisliti nezakoniti seks jer je to toliko strano njihovom odrastanju i odgoju. Ne zanima ih intoksikacija. Imaju takvu divnu vegetarijansku kuhinju da ne vide razloga da kolju krave. Da li je stvarno toliko bolji ukus sa ketchupom i hamburgerom? McDonald's je kao religija. Gdje kod da odem, čak i u Švedskoj, na autoputu je oznaka za grad Lund i pored toga je oznaka za McDonald's i nikakav drugi znak ne postoji. Ljudi nemaju pojma što je tu sve samljeveno, i kopita i stražnjice, sve moguće, vrlo dobro usitnjeno i to je vaš hamburger. To sada zovu hamburger, ali u vrijeme moje majke je to zvalo "mljevena stražnjica". Razgovarao sam sa jednim Indijcem koji iz porodice Sarasvati brahmana. Ja nisam baš jako iskusan, ali volim saznati od drugih i nisam sramežljiv. Nešto me boljelo jer jedan moj učenik nije mogao slijediti princip da jednom mjesečno bude sa svojom ženom. To je bilo malo bolno za

mene, ali nisam mu to htio reći jer sam mislio da će ga to uplašiti pa da će otići iz svjesnosti Krišne zbog toga što nije sposoban slijediti. Pitao sam tog brahmanu o njegovom seksualnom životu. On je rekao: "Ja sam grhasta brahmacari, ja i moja žena uživamo redovno, ali za nas genitalni seks nije baš tako važna stvar." Na zapadu jednostavno niste imali odnos ako ne trljate genitalije. Ali postoje drugi načini pokazivanja ljubavi. I rekao je da većina ljudi slijedi taj standard, ne samo jednom mjesečno nego i rjeđe.

Razgovarao sam s jednom mataji sa zapada koja se udala za Indijca iz Bengala koji je bio u gurukuli. Pitao sam je kako je biti udana za Indijca. Onda je iskreno rekla da mora puno raditi na sebi jer ju je njezin zapadnjački odgoj naučio da bude agresivna, ponosna, individualka. Ovaj dječak je pitao 3 starije gospođe iz Bengala što treba očekivati od svoje potencijalne žene za zapada. One su mu rekle: "Ako želiš imati sretan brak, ona mora obećati 3 stvari: 1. Da neće imati nezavisan program već da će slijediti svog muža. 2. Treba se složiti da ti rodi onoliko djece koliko želiš. 3. Mora dati zavjet da se

nikad neće svadati s tobom." To se naravno neće dogoditi. Ali ja sam vidio u Indiji, pošto prikupljam donacije, krećem se među bogatim slojem Indijaca. Njihove žene su vrlo fine, vrlo su sretno, posvećene su svojim muževima, a zbog toga su i njihovi muževi posvećeni njima.

Jedna žena je u Americi napisala knjigu koja je među 10 najpopularnijih na Amazon.comu. Zove se nešto kao "Predaja". Imala je 35 godina kada joj se brak raspao. Imala je prijatelje koji su imali sretno brakove i ona nije mogla shvatiti zašto. Malo je istraživala, onda se zainteresirala pa napravila još puno istraživanja. To je zatim primijenila u životu i napisala je o tome knjigu. Otkrila je da je muški ego prilično velik. I ako želi biti sretna u porodičnom životu, mora na neki način prihvatiti taj ego. Ona je ohrabrivala muža da on donosi odluke, ako bi je on nešto pitao, onda bi dala svoje mišljenje. Čak i u području seksa, shvatila je da se mora predati.

Drapadi je bila u šumi 13 godina, kada se vratila nazad, susrela se sa svim Kuruima. I oni su je pitali kako je živjela s 5 muževa u šumi, i svi su vrlo važne individue, kako ih je kontrolirala. Ona je objasnila: "Ja sam se prva ustala, a zadnja sam legla. Kada bih primijetila da neki od mojih muževa ima neku želju, ne bih dopustila da se sluge za to pobrinu nego bih se ja osobno pobrinula. Na taj način sam ih sve kontrolirala." Srila Prabhupada piše u Srimad Bhagavatamu da žena može kontrolirati muža kada zauzme inferiorni položaj i to je znak ženske inteligencije. To je savjet koji nam daju mudri muškarci i žene. Ali nama se to ne sviđa. Nismo istrenirani na taj način. Zbog toga postoji bol. Ja nisam ponosan što sam u muškom tijelu. Stoga, opustimo se, skrasimo, pjevajmo Hare Krišna, vršimo naše dužnosti, bez boli.

Pitanje: Koji je značaj prve i druge inicijacije, da li je druga inicijacija samo formalna?

Sridhar Swami: Pošto ste svi ovdje stariji bhakte, moram izjaviti da ja nisam vrlo kvalificiran. Nisam učen, jedina prednost koju imam je da sam postojan u svojoj sadhani i predanosti svom duhovnom učitelju kroz drugi niz godina, a pored toga ja nisam veliki autoritet. Ali svi danas, bi trebali ostaviti barem 50 DM.

Postoje 4 yuge. U Satya-yugi, ljudi su imali dugačak život, i jak interes za duhovni život. Svuda su prakticirali čistoću, istinoljubivost i milostivost. Tijekom vremena, sve se smanjivalo. Kraći život, manji interes za duhovni život i tako smo sada došli u Kali-yugu. Generalno, primjećujem da mi, a tu stavljam sebe na prvo mjesto, imamo jednu nezgodnu kvalitetu, vrlo smo ponosni na svoju inteligenciju, snagu, ljepotu, ovo i ono. Što god da je poniznost, mi smo suprotno.

Gospodin Caitanya je tako milostiv. Srila Prabhupada je rekao Gopodinu Caitanyi nakon instalacije božanstava Gaura-Nitai, Srila Prabhupada je govorio o milosti gospodina Caitanye. Mi smo

pale duše, ponašamo se poput životinja, to krši naš ponos. Ako je nešto istina i ne možete to sakriti, jednostavno priznajte. Ne želim stvoriti neprijatelje, ali mislim da smo svi pale uvjetovane duše. Gospodin Caitanya je došao u ovoj Kali yugi kao Gauranga Mahaprabhu i daje Krsna-premu vrlo jednostavno. namo maha vadanya, krsna prema pradaaya te. Dakle, imamo pravila i propise i trebamo pokazati svoju iskrenost na taj način da se trudimo sa svim srcem i dušom da slijedimo sva pravila što savršenije možemo. Ali, na kraju, čak i ako osoba ne dobije nikakvu inicijaciju, ako pjeva Hare Krišna iskreno, može se vratiti kući nazad Bogu. Moje osobno gledanje na svijet i ljude je da pokušam vidjeti da li su iskreni. Osobno, ne kao predstavnik institucije, već osobno, nisam toliko zainteresiran što rade već što pokušavaju učiniti. Jedna od prednosti postojanosti, ili kad ste na jednoj poziciji dugo vremena je da možete vidjeti trendove. Vidio sam puno puta da jedan bhakta služi i djeluje kao lider ili kao bhakta i bit će zadovoljan i ponosan na sebe. A onda će doći drugi bhakta, i početi možda malo sporije, ali onda će odjednom prestići prvog i napredovati vrlo brzo. Svi znamo priču o Srila Prabhupadovoj braći po Bogu, koji su bili vrlo obrazovani, sanyassiji iz brahmanskih obitelji, ali su smatrali je da je Srila Prabhupada samo još jedan grhasta domaćin porodice, ne previše važan. Ali Bhaktisidhanta Sarasvati Thakura je rekao: "Jednog dana on će sve napraviti."

Dakle, prva inicijaciju je kada dobijemo maha mantru. Maha mantra će ostati s nama sve do Krsninih lotosovih stopala. Nedavno, jedan bhakta je razmišljao da uzme drugu inicijaciju. Pitanje je bilo da li je naučio dovoljno da bi prošao ispit za drugu inicijaciju. Iako je bhakta bio privržen mantranju Svetog imena, oni nisu bili sigurno da li bi prošao ispit. Ja sam istraživao i Srila Prabhupada je objasnio na jednom mjestu da kada je netko dovoljno učen, kada je osoba dobila neko znanje, onda je iniciran s gayatri mantrom. Također sam saznao da kada je netko postojan u pjevanju Svetih imena onda može dobiti drugu inicijaciju. Ali u ovom slučaju Srila Prabhupada je naglašavao da brahmana mora biti učen. Brahmana bi trebao znati o Brahmanu. Gayatri mantra će nam pomoći da dođemo do nivoa brahmana, ali maha-mantra će nam pomoći da se vratimo kući nazad Bogu. Generalno, kao formalnost, smatra se da osoba nije inicirana dok nema drugu inicijaciju jer osoba možda nije dostigla divya-jnanu, transcendentalno znanje. Ali isto tako je prihvatljivo da ako netko pjeva maha-mantru iskreno onda, *dadami buddhi yogam tam*, dobit će znanje kojim će se moći vratiti nazad kući Bogu. Gaura-kisora das Babaji je bio nepismen. Dobio je znanje svojim iskrenim mantranjem. Nije se puno družio s drugima iako je poznato da se družio s Bhaktivinodom Thakurrom. Južnoindijski brahmana kojeg je sreo Caitanya

Mahaprabhu nije čak znao kako držati Bhagavad-gitu, da li je naopako ili nije. Ali imao je jaku vjeru *yasya deve para bhaktir, yatha deve tatha gurau tasyaite kathita by arthah prakasante mahatmanah* "Samo onim velikim dušama koje imaju nepokolebljivu vjeru u Gospodina i duhovnog učitelja se samim tim razotkriva sam smisao vedskog znanja." (Svetasvara upanisada 6.23)

Možete postaviti argument da dok ne primite drugu inicijaciju niste inicirani, ali Srila Prabhupada je više naglašavao pjevanje Hare Krishna maha-mantre. Postoje neki ljudi koji se pojavljuju danas i koji su prevaranti. Oni daju bhaktama inicijaciju, a bhakte ne slijede principe, ali misle "oh, ja sam iniciran". Ja sam sreo ljude koji još jedu meso, ali imaju inicijaciju. Mantraju malo krugova, ako uopće mantraju i upravo su u procesu mijenjanja djevojaka, a imaju inicijaciju. Onaj tko ih inicira, ne smatra ih iniciranim, on zna da nisu inicirani, ali im to ne govori. Ja osobno mislim da je maha-mantra najvažnija. Imao sam vartmana pradarsaka gurua koji se zvao Jayananda. Vjerojatno ga nitko od vas nije sreo, ali on je bio jedan od onih bhakta za koje većina bhakta neće vjerovati da su ikad postojali. Ne mogu dovoljno opisati njegove predivne odlike. Tamal-Krishna Goswami je rekao

da je Jayananda najbolji bhakta u ISKCON-u.

Sjećam se kada sam išao iz Los Angelesa u San Francisco i vozio sam se s Jayanandom. Došlo je vrijeme za ručak. Stali smo da kupimo čips i kiselu vrhnje za Krsnino zadovoljstvo. Jayananda me pitao: "Što želiš?", ja sam odgovorio "Ono što Krsna želi", a Jayananda je rekao "Krsna voli mnoge stvari, ali što ti voliš?" Rekao sam želim čokoladu, pardon, nisam to rekao. Onda smo išli mantrati gayatri. Jayandina brahmanska špaga je bila zavezana u čvorove i bila je kratka, išla mu je odmah ispod ruke jer je on uvijek nešto radio ispod automobila i na ratha-yatra kolima. Tako smo počeli mantrati, a on je za minutu i pol završio i otišao u trgovinu. Ja sam bio malo zbunjen. Znao sam da sam malo spor, ali nisam mislio da trebam biti tako brz. Onda sam ga pitao: "Kako si tako brzo odmantrao gayatri?". On je odgovorio: "Ne sjećam se više niti jedne riječi od gayatri mantre.". Bio je tako iskren. 1976. kada je dobio rak, iz bolnice je napisao pismo jednom bhakti u kojem je rekao: "Sada počinjem ozbiljno mantrati svoju gayatri mantru." Srila Prabhupada ga je jako volio. Važna stvar je biti vrlo ozbiljan, iskren i pošten, pokušavati mantrati maha-mantru, pokušati mantrati gayatri."

Nenasilje

• pripremio Ayodhya Deva das

Mnogi ljudi govore o nenasilju. Pod tim pojmom ponekad se smatra da nismo neugodni prema nekome, da govorimo što drugima odgovara, da ne tučemo nekoga, da ni u kakvim okolnostima ne upotrijebimo silu i sl. Na različitim razinama može se govoriti o ovom principu. Ipak, mjerilo vrijednosti za vaišnave je Bhagavad gita, i drugi sveti spisi i vjerodostojni učitelji bhakti yoge. Princip nenasilja potrebno je s uobičajene ljudske razine proširiti i na sva živa bića, ljudska, životinjska i biljna. Vaišnava savršeno sljedi princip nenasilja prema drugima i prema sebi ako sljedi četiri regulativna principa: nema mesa, ribe i jaja, nema intoksikacije, nema nezakonitog seksa i nema kockanja, te ako svaki dan mantra šesnaest krugova Hare Krišna maha mantre: Hare Krišna Hare Krišna Krišna Krišna Hare Hare, Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare. Na taj način osoba razvija sve dobre osobine i postepeno počinje razumijevati što je, a što nije nenasilje. Krišna za takvog bhaktu govori u Bhagavad giti:

*yoga-yukto visuddhatma vijitatma jitendriyah
sarva-bhutatma-bhutatma kurvann api na lipyate*

"Čista duša koja djeluje s predanošću i koja vlada svojim umom i osjetilima draga je svakome i svatko je njoj drag. Premda uvijek djeluje, nikada ne biva zapletena." (BG 5.7).

Kalendar svibanj

01.05.2004. Subota

Post za Mohini Ekadasi

02.05.2004. Nedjelja

Prekid posta 04:41 - 05:40

(Bez ljetnog pomaka vremena)

Rukmini Dvadasi

Sri Jayananda Prabhu - Odlazak

03.05.2004. Ponedjeljak

Nrsimha Caturdasi:

Pojava Gospodina Nrisimhadeva

(Post do zalaska Sunca)

04.05.2004. Utorak

Krsna Phula Dola, Salila Vihara

Sri Paramesvari Dasa Thakura - Odlazak

Sri Sri Radha-Ramana Devaji - Pojava

Sri Madhavendra Puri - Pojava

Sri Srinivasa Acarya - Pojava

09.05.2004. Nedjelja

Sri Ramananda Raya - Odlazak

ljetno računanje vremena nije uzeto u obzir

• pripremila bhn. Sandra Milašinić

iz knjige *Vaisnava ke?*
Kakav si ti bhakta?

Bengalska pjesma Njegove Božanske Milosti Srila Bhaktisiddhante Sarasvatija Thakure Prabhupade

Želja za položajem duboko je ukorijenjena i suptilna. U materijalnom svijetu svatko čezne za utjecajem. Njegova Božanska milost A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada istaknuo je kako čak i vozači rikše imaju osjećaj važnosti. Jedan vozač rikše smatra sebe važnijim od drugoga jer je brži. Drugi vozač misli da je važniji jer dobije jednaku svotu novca uz manje rada. Treći misli da je najbolji jer zarađuje više varajući putnike. Četvrti se smatra dobrim pjevačem koji krasno pjeva dok vozi rikšu. Tako se svatko na ovaj ili onaj način osjeća vrlo važnim. Kako se taj osjećaj povećava, osoba čezne za položajem ministra, kralja, gurua ili slično. Ti se osjećaji šire na razne načine ovisno o pojedincu. Tako se svatko u materijalnom svijetu bori za važan položaj u skladu sa vlastitim željama.

Gnt: Na koji se način u svakodnevnim međuljudskim odnosima boriš protiv takvog osjećaja vlastite važnosti? Možeš li nam opisati par konkretnih primjera?

Bht Maja: Draga mataji Sandra, puno ti hvala na pitanju, ali... jesi li sigurna da ovo nije kviz "**Krišna pita - vi odgovarate**"!? Kako li samo zna ubosti tamo gdje najviše boli!

Pošto mi je u slobodno vrijeme jedna od omiljenih aktivnosti u svjesnosti Krišne, prćkanje po vlastitim *anarthama* i vezanostima, preispitivanje, pogotovo motivacije i djelovanje prema drugima (ha ha, usmjerenost na sebe?), naravno da stalno pronalazim toliko ljigavog materijala za otpad, a nikako da ga se riješim. Osjećaj vlastite važnosti tu zasigurno zauzima jednu od vodećih pozicija ako ne i prvo mjesto.

Ali... ja to **NE ŽELIM OSJEĆATI!!!** I što sad??? Nitko u ovom materijalnom svijetu, osim naravno nekoliko rjetkih¹⁰⁸ osoba, nije cijepljen protiv tog i/ili sličnih osjećaja egocentrizma. To se jednostavno nalazi u opisu radnog mjesta uvjetovane duše, ali na sreću, nije naše prirodno stanje.

A kako se sada boriti s tim? Ne možemo se boriti protiv nečega ako niti ne znamo da nam je to neprijatelj. Smatram da je esencijalna stvar, istinski

spoznati (ili ti ga konačno sebi utuviti u glavu) da **ja nisaM Centar svijeta*** (iako jumbo plakati konstantno govore suprotno), da **nisam** Vrhovni Uživatelj a niti Svevišnja Božanska Maja (prije da sam kompletna maya), već beznačajni, vječni Krišnin sluga koji se odmentuo od Gospodara i sada pokušava biti ON u ovom svijetu, a stalno ispada smiješan jer nitko ne može tako dobro glumiti Krišnu kao Krišna jer je ipak ON najbolji od svih glumaca.

Teorijski, to bi značilo da prvenstveno trebamo razvijati odliku poniznosti, a praktično - kako to postići, pa npr. što više ribati podove, skorene i zagorene teće (što više to bolje), šporke WC školjke, sve to po mogućnosti svjesni Krišne, a ako ste inspirirani i za one druge, mislim da ste već jako blizu stjecanja titulusa poniznoga ili ponizne. Dakle, dobro je obavljati sve te poprilično grube poslice koji najbrže vode do rasprsnuća ega i otkrivanja svoje malenkosti.

Baš smo nedavno na bhakti sangi kod Nitay Paramanande prabhua govorili o tome kako bhakte često znaju biti jako koncentrirani i udubljeni u sebe i vlastite živote a iz toga onda proizlazi da ne mogu tako dobro primijetiti tuđe potrebe i osjećaje.. Tada ni ne pomišljaju na žrtvovanje vlastite ugodnosti da bi možda pomogli drugima i slično. A upravo o tome govori Sacinandana Maharaj u svojim lekcijama kada nas upozorava da izađemo iz zone vlastitog komfora jer ćemo na taj način moći dublje i ozbiljnije napredovati na duhovnom putu.

Kada stavimo Krišnino zadovoljstvo, odnosno zadovoljstvo i dobrobit njegovih bhakta na prvo mjesto, naš će život postati savršen i neće biti mjesta (a ni vremena) za materijalističke koncepcije uživanja našeg podivljalog ega i tada ćemo moći postati najslavniji kao najveće sluge, a to se zove prava slava! **Sva slava Šrila Prabhupadu!!!**

PS. Puno pozdrava svim bhaktama ali pogotovo šibensko-kninsko-vodičko-zadarskoj yatri koja ima posebno mjesto u mom srcu!

HARE KRIŠNA!

Gnt: Hvala ti. Hare Krišna!

Bht. Maja: Hare Krišna!

Iznos sakupljenih donacija za tisak
GNT-a na zadnjem Sunday Feastu

62,80 kn

• Giriraj Maharaj prevela Kamala dd

iz seminara

NEKTAR PREDANOSTI

Napravili smo poantu da se naša grešna djelovanja iz prošlosti poništavaju kada se u početku predamo Krišni. Tada se naše seva aparādhe poništavaju pomoću mantranja Hare Krišna, međutim uvrede u mantranju Hare Krišna se ne mogu lako poništiti.

Ozbiljnost vršenja uvreda u predanom služenju:

Srimad-Bhagavatam kaže da ako osoba pjeva sveto ime Gospodina ali se njeno srce ne topi u transcendentalnom zanosu i tijelo joj ne pokazuje simptome zanosu, tada je njezino srce tvrdo, njezino srce je tvrdo, a razlog zbog kojeg nam se srce ne topi dok pjevamo sveto ime su uvrede. Stoga nitko ne treba za sebe misliti da ne čini uvrede.

Iako mi možda nismo svjesni svih uvreda koje počinimo, posljedica uvreda se može vidjeti u činjenici da ne osjećamo zanos kad pjevamo sveto ime. Tako je nedostatak transcendentalnog zanosu ili nedostatak duhovnog napretka sam po sebi dokaz činjenice da radimo uvrede.

Kada shvatimo da uvrede ometaju naš duhovni život, po svaku cijenu ćemo ih pokušati izbjegavati a shvatit ćemo da nas stvari poput kritiziranja Vaišnava ili slušanja kritiziranja zadržavaju na stupnju na kojem se u nekim slučajevima nalazimo.

Možemo reći koliko kušamo transcendentalno zadovoljstvo u predanom služenju, posebno vezano uz pjevanje i slušanje. A ako baš ne doživljavamo zanos onda trebamo znati da patimo od uvreda. Moguće je da smo se na njih već toliko navikli da ih nismo niti svjesni, ali barem trebamo biti svjesni njihovog učinka, a to je nedostatak napredovanja ili nedostatak zanosu. Tako, jedna od najčešćih ili jedna od najgorih uvreda jest sadhuna, a ona uključuje i govorenje i slušanje. Zato trebamo izbjegavati i slušanje uvreda.

Evo primjera kako se možemo uvući u vrijeđanje bhakte a da to niti ne znamo. Raghunath das Gosvami je dao vrlo dobar primjer kako osoba nešto

loše može pogrešno smatrati dobrim. Kao što se ponekad sastanemo i počnemo misliti o pogreškama nekog Vaišnava, započnemo diskusiju, a mislimo da u stvari vodimo vrlo dobru diskusiju. U stvari jako je pročišćavajuće stvarno analizirati nekog Vaišnavu i njegove pogreške i to je zapravo vrlo korisno.

Tako Raghunatha das Gosvami govori o nekome tko se kupa u magarećoj mokraći a misli kako se pere, ali on se u stvari prlja. I tako se mi ponekad uvučemo u neku aktivnost koja nas u stvari jako zaprlja. Ali mi mislimo da je ona pročišćavajuća, jer je ponekad teško razlikovati puzavicu predanog služenja od korova.

Tako, ako je bhakta stvarno nešto loše uradio, možemo mu na pogrešku ukazati ako smo za to sposobni, ili ako nismo za to sposobni možemo pristupiti bhaktinom autoritetu s molbom da pomogne bhakti, što ne predstavlja uvredu. Ali ako je naš stav pri razgovoru samo pronaći greške a zapravo ne mislimo suosjećajno o bhakti, onda to predstavlja uvredu.

Ako ste u prošlosti čuli klevetanje, što učiniti da se oslobodite uvrede? Ako osoba čuje kritiziranje nekog Vaišnava i ne smatra da je ono opravdano, može otići osobi koja je kritizirala i reći: "Znaš, razmišljao sam o onome što si rekao o tom i tom, ali ja u stvari ne mislim da je to istina, ne mislim to i to." To će vas pročititi od uvrede a pomoći će i drugoj osobi da se oslobodi uvrede.

Slično tome, drugi način pristupa bi bio ako smatramo da ono što je o bhakti izrečeno može biti točno ali da način na koji je to učinjeno nije bio korektan, možemo se vratiti osobi s kojom smo razgovarali i reći: "Razmišljao sam o našem razgovoru o tom i tom i ja mislim da je taj i taj u stvari iskren bhakta, možda ima neke mane ili je učinio neke pogreške ali u stvari on je iskren." Istaknimo vrline ove osobe i onda ih učinimo stvar pozitivnom tako što ćemo pristupiti osobi ili njenom autoritetu za dobrobit dotičnog bhakte.

Na ovaj način raspravljanje o vlastitim ili tuđim pogreškama bez pozitivnog pokušaja da poboljšamo predano služenje predstavlja mayu. Ali ako sposobnost da vidimo pogreške, da ih analiziramo te da ih do najdubljih razina progonimo iskoristimo kako bismo razotkrili anarthe i iskorije-

nili ih, onda to može biti blagotvorno. Glavna stvar jest u tome je li aktivnost izvršena s namjerom povećanja našeg vlastitog služenja Krišne ili pomažanja nekome drugome da služi Krišnu. Ali mi možemo biti uspješni u predanom služenju.

Što ako smo izgubili trag svim bhaktama koje smo tijekom godina uvrijedili? Kako se možemo vratiti natrag i ispraviti se? Jedan je bhakta pitao Srila Prabhupadu o tome da mi tijekom dana počinimo toliko mnogo uvreda prema toliko mnogo bhakta i onda ako moramo prići svakom tom bhakti i odati mu poštovanje provest ćemo većinu dana odajući poštovanje. I tako je onda Srila Prabhupada uveo sistem da ujutro odajemo poštovanje bhaktama i izgovaramo vancha kalpa

Tako odjednom možemo odati poštovanje bhaktama za uobičajene uvrede koje činimo tijekom dana, ali to moramo učiniti s osjećajem, ne samo izgovoriti riječi a misliti o nečemu drugome. Trebamo s osjećajem odati poštovanje bhaktama i

moliti im se da nam oprostite.

Tijekom godina mi smo počinili toliko mnogo uvreda prema toliko mnogo bhakta i moguće je da smo im izgubili trag, vjerojatno jesmo. Kako onda ispraviti uvredu - naravno način da se oslobodimo reakcije na uvredu jest moliti oprostaj od bhakte i prema njemu se ponašati tako da on bude zadovoljan i oprost nam, a to ćemo učiniti prilazeći bhakti s poniznošću, slaveći i služeći ga. Tako, općenito, ako slavimo bhakte i služimo ih, to će poništiti posljedice Vaisnavaparadhe ili sadhuninde.

Moja vlastita spoznaja (Giriraj Mahārāja) o ovoj temi jest da svi bhakte u ISKCON-u pripadaju ISKCON-u, tako ako služimo ISKCON i učinimo ga jakim, onda će to biti korisno svim bhaktama. Svi bhakte u ISKCON-u pripadaju Srila Prabhupadi, tako ako im možemo pomoći u njihovom odnosu s Prabhupadom i njihovoj službi za Prabhupadu, onda je to služba za njih. ·

VEGEHOP

Vegeterijanski catering

Kneza Mislava 11
tel. 01 / 45 76 764
svaki dan od 10 - 18

VITTHALA

dućan zdrave hrane,
vegetarijanskih proizvoda
i delikatesa, te biljne kozmetike

Martićeve 67, L 49
(Pored tržnice "Kvatrić")
tel. 01 / 46 35 807
svaki dan od 0830 - 19
subotom od 0830 - 1330

Japa inspiracija

• pripremila Keli Manjari dasi

Prabhupada - Posljednja uputa

Povoljna smrt nije samo stvar psihološke prilagodbe, tako da osoba može umrijeti bez žaljenja ili neopravdana uznemirenja. U trenutku smrti duša mora napustiti tijelo i ponovno se roditi. Samo duša svjesna Krišne može napustiti ovaj svijet rađanja i umiranja i dostići vječni blaženi život u duhovnome svijetu. Stoga se život osobe provjerava u trenutku smrti. U trenutku smrti duša

je prisiljena napustiti tijelo kako bi dostigla nepoznato odredište. Zato osjeća strah i pati. Bol i strah su obično silni i stoga misli samo na materijalne vezanosti i patnju. Zato se kralj Kulasekhara molio, a Prabhupada čisto navodio njegovu molitvu: Molim te, dopusti mi da me smrt snađe, ne u dugom razmišljanju o svojoj tjelesnoj smrti, već u pjevanju Hare Krišna mantr. Ako budem mogao meditirati na tebe i tada napustiti ovo tijelo, to će biti savršenstvo. Prabhupada je umro na savršen veličanstven način, ali u isto vrijeme na način koji svi možemo slijediti. Kada dođe naše vrijeme, možemo se sjetiti kako je velika duša napustila tijelo uvijek misleći na Krišnu, okružena sa lijekovima pjevanja svetog imena, uvijek željna slušanja o Krišni i odvojena od bijeda materijalnog stanja. Ta posljednja poruka bila je jedna od najdivnijih i najdražih poruka koju nam je Srila Prabhupada dao. ·

Bhakti u guni vrline

• pripremio Satyasanda das

Napredak za bhakte koji su postojani u predanom služenju opisan je u jedanaestom pjevanju Srimad-Bhagavatama, gdje Gospodin Krišna daje uputstva Uddhavi govoreći o predanom služenju. Također je spomenuto i objašnjeno u Bhagavatamu (1.2.17-21):

*srinvatam sva-kathah krishnah
punya-sravana-kirtanah
hridy antah-stho hy abhadrani
vidhunoti subrit satam
nashta-prayeshv abhadreshu
nityam bhagavata-sevaya
bhagavaty uttama-sloke
bhaktir bhavati naishtiki
tada rajas-tamo-bhavah
kama-lobbhadayas ca ye
ceta etair anavidham
sthitam sattve prasidati
evam prasanna-manaso
bhagavad-bhakti-yogatah
bhagavat-tattva-vijnanam
mukta-sangasya jayate
bhidyate hridaya-granthis
chidyante sarva-samsayah
kshiyante casya karmani
drishtha evatmanisvare*

Sri Krišna, Svevišnja Božanska Osoba, koji je Paramatma u svačijem srcu i dobronamjernik iskrenog bhakte, čisti želju za materijalnim uživanjem u srcu bhakte koji pažljivo sluša Njegovu poruku, koja je sama po sebi pobožna djelatnost kada se pravilno sluša i pjeva. Redovno slušajući Bhagavatam i predano služeći čiste bhakte, sve nečistoće iz srca gotovo su uništene i predano služenje Svevišnjeg Gospodina, koji se slavi transce-

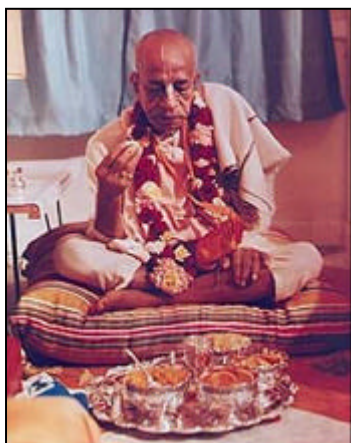
dentalnim pjesmama, je utemeljeno u kao neopoziva činjenica. Kada je predano služenje utemeljeno u srcu, gune strasti i neznanja, te požuda i pohlepa nestaju iz srca. Tada je bhakta utemeljen u vrline i postaje sretan. Tako utemeljen u guni vrline, bhakta prosvjetljen predanim služenjem dostiže oslobođenje od materijalne zapletenosti (mukti) i spoznaje znanstveno Svevišnjeg Gospodina. Tako su čvor u srcu i sve sumlje uništene. Prekida se lanac plodonosnog djelovanja (karma) i osoba se vidi kao jastvo kao gospodara.

Ovdje je jako lijepo objašnjeno kako iskreni bhakta napreduje postojano u svom predanom služenju. Vrlo je važno za shvatiti da se to ne događa odmah nego je potrebno neko vrijeme da se osoba pročisti i da se predano služenje manifestira u srcu. To je kao kada željeznu šipku stavimo u vatru. Ta šipka neće biti užarena i paliti poput vatre za pet minuta, nego je potrebno vrijeme dok se ona ne užari. Također treba obratiti pažnju na jačinu vatre koja žari šipku, kao i na količinu i kvalitetu poruke o Krišni koju netko sluša. Ne bi smijeli razmišljati na način; pa ovdje sam već godinama, radim službu, družim se sa bhaktama pa valjda će doći i to čisto predano služenje, valjda nije to neki bauk. Ma čak i ako ne dođe, nema veze, Sri Krišna i Gospodin Caitanya će me ipak uzeti Sebi kući nazad Bogu. Da je tako onda se ne bi ponovo rodili i nastavili proces u ovom životu već bi jednostavno u prošlom životu otišli kući nazad Bogu. Onda također Krišna ne bi rekao u Bhagavat-giti da neuspješni yogi nastavlja proces, tamo gdje je stao u prošlom životu, i na taj način ponovo oživljava Božansku svijest.

Čisto predano služenje je jedini način koji nam garantira da se nećemo ponovo roditi u materijalnom svijetu. ·

Srila Prabhupada uvaca

• pripremio bh. Mario Marjanović

Već sam Brahmachari oko 2 i pol godine i osjećam se pomalo nespokojno. Moja čula me potežu. Srila Prabhupada je objasnio nebrojeno puta da, ukoliko hoćemo duhovno napredovati, moramo reducirati jedenje i spavanje. Zato sam odlučio iskoristiti sljedeća dva nadolazeća dana (Janmastami i Srila Prabhupada apperance day) da bi reducirao svoje obroke. Kada sam prekinuo post na Janmastami u ponoć, častio sam samo malo. Sljedeći dan nakon Srila Prabhupada Vyasa Puje, opet sam častio samo malo. Nisam se osjećao gladnim. Ali sam osjećao da mi se trbuh skvrčio. Sljedeći dan, nakon što sam ponovno častio samo

malo, Srila Prabhupada me pozvao u svoju sobu. Nakon nekoliko uzetih, malih porcija prasadama, Srila Prabhupada mi je rekao: "Ne osjećaš se dobro?, Ne Srila Prabhupada. Osjećam se dobro. Samo sam pokušao smanjiti svoje jedenje. Što to znači!" Srila Prabhupada je uzviknuo: "Ti moraš raditi službu, ne smiješ smanjivati svoje obroke. To je budalaština. Moraš me masirati i raditi tako puno drugih stvari. Ne smanjij svoje obroke. Časti sve kao i obično!"

Začudujuće, u naših prvih zajedničkih 16 mjeseci, ovo je druga konverzacija između mene i Srila Prabhupada o mom uzimanju prasadama. Naposljetku sam odlučio da neću puno brinuti o tome koliko ću uzimati prasadama. samo vidite koliko je srila Prabhupada bio milostiv. njegova Božanska Milost je imala veliku snagu iskustva i uvijek je pazio, što je najbolje za nas. Ponekad smo puno razmišljali kako napraviti napredak, ali Srila Prabhupada nas je vodio i brinuo se o nama na svakom nivou.

Jai Srila Prabhupada!!! ·